

ВІПУСКНИКІВ-2018

Марія ПАСЕВИЧ
власкор «Замку»

НАВІЯНЕ ВІПУСКНИМ...

«Випускний...» — солодке слово, що можна почути на вустах кожного студента. Для першокурсника воно звучить як далеке майбутнє, студенти другого курсу розуміють, що у них ще попереду дуже тернистий шлях до цього чарівного дня. Третьюкурсники з гордістю кажуть, що вони вже на півдороги до дня вручення диплома, та ніхто не чекає його так, як четвертокурсники, які цілий рік останнього етапу до отримання диплому бігають по коридорах нашої Альма-матері із цим словом на вустах. Цьому дню передують місяці підготувань, цілий рік посиленого навчання. Адже кожен хоче подоздавати залишені ним «хвости». Усі у пошуках найкращого вбрання для особливого дня: дівчата — найкрасивішого плаття (і щоб в подружки такого не було!), хлопці — костюма (бо той, в якому ти був на останньому дзвоні в школі, чомусь замалий на розмір). Звичайно ж, випускному передують дні клопіткої праці: державні екзамени, захист курсових робіт, заліки, перездачі, семінари. Але це все забувається, коли приходить той знаменний день.

Випускний — це не тільки день, коли ми отримуємо диплом кваліфікованого спеціаліста, а й остання можливість побути студентом. З самого ранечка усі починають чепуритися: хлопці — накрохмалюють свої сорочки та начищають до блиску нові туфлі, для дівчат — зачіска, make-up, манікюр... І це лише декілька пунктів з їхнього списку, щоб цього дня виглядати на всі 100%. Ну що ж, коли всі приготування закінчені, ти вже стоїш на урочистій лінійці. Поруч з тобою твої друзі, з якими ти провів незабутні дні своєї юності, куратор, котрий став тобі вірним другом та порадиником, викладачі, за якими ти будеш так сумувати. Але чому ж так, перехоплює подих, коли ти чуєш своє прізвище для отримання диплома, піднімаєшся по сходах і отримуєш з рук ректора омріяний документ про вищу освіту?.. Це такий хвилюючий момент!

Випускний — це не тільки урочистості у навчальному закладі, а й можливість шумно погуляти зі своїми одногруппниками на запальній вечірці аж до самого сходу сонця. І вже традицією став факт, що ранок випускники нашого закладу зустрічають на вершині такої знайомої для нас Замкової гори. І коли сонце здіймається над обрієм, ми розуміємо, що це почався день дорослого життя.

Життя іде, і все проходить... Але ти завжди можеш повернутися у стіни нашої академії. Як казав відомий усім нашим студентам Тадеуш Чацький: «Пам'ятай, що ти був учнем Кременця...».

